Ἔτος ΣΤ'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 5 Μαΐου 1916. Ἀριθ. 282.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,,

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΣΕΒΕΙΑ ΚΑΙ ΑΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Εἰς τὰς πολιτικὰς συζητήσεις δὲν εἴμεθα ἐμπαθεῖς, διότι ἡ ἐμπάθεια οὔτε μορφώνει οὔτε ἀποκαλύπτει τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ ἀληθές. Ἀγανακτοῦμεν ὅμως καὶ σφόδρα θλιβώμεθα ὅταν πολιτικοὶ τῆς περιωπῆς τοῦ κ. Βενιζέλου παρεκτρέπονται εἰς βάρος καὶ ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ. Ὁ κ. Βενιζέλος ἀντὶ νὰ παραφέρεται καὶ νὰ δημιουργῇ πράγματα εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Βασιλέα, ὤφειλε καὶ ὡς φιλελεύθερος καὶ ὡς ἀνορθωτικὸς καὶ ὡς πατριώτης νὰ ἡσυχάζῃ, καὶ ὅταν ἡ πολιτική του ἐπιτύχῃ θὰ ἐπικρατήσῃ καὶ πάλιν, ὅταν δὲ ἀποτύχῃ θὰ εἴπῃ ὡς τόσοι ἄλλοι ὅτι ἀπέτυχε καὶ αὐτὸς εἰς τὰς προβλέψεις του, ὅπερ οὔτε ἐξευτελιστικὸν εἶνε οὔτε ἀτιμωτικόν. Τὸ νὰ θέλῃ ὅμως νὰ ἐπιβληθῇ δι' ἐκβιασμοῦ καὶ ἀνατροπῆς τῶν πάντων, τοῦτο δὲν εἶνε ἔργον ἕλληνος πολίτου, τέως καὶ μέλλοντος Κυβερνήτου, ἀλλ' εἶνε ἔργον ἢ παραφόρου καὶ μανιακοῦ ἢ τυφλοῦ ὀργάνου ξένων συμφερόντων. Οὔτε πρέπει νὰ πλανᾶται τόσον ὁ κ. Βενιζέλος, ὥστε νὰ νομίζῃ ὅτι ἐπειδὴ εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς Ἀντάντ, ἡ δὲ Πατρίς του εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν πτέρναν τῆς Ἀντάντ, αὐτὸς πρέπει νὰ ὀργιάζῃ εἰς βάρος τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς τιμῆς τοῦ Ἔθνους του καὶ ἐπὶ κινδύνῳ συντριβῆς καὶ ἐξοντώσεως τοῦ Κράτους. Ὀργιάζει δὲ δεινῶς ὁ κ. Βενιζέλος ὅταν μετὰ θρασύτητος ὁμολογεῖ διὰ τοῦ περιπτύστου «Κήρυκός» του ὅτι αὐτὸς ἔφερε τοὺς Ἀγγλογάλλους εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅτι πρέπει νὰ διέλθουν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους οἱ Σέρβοι, καὶ τέλος ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶνε τυχάρπαστος. Τοῦτο εἶνε καὶ ἀσέβεια πρὸς τὸν ἔνδοξον, νικητὴν καὶ ἐλευθερωτὴν Βασιλέα, καὶ ἀγνωμοσύνη πρὸς τὸν σώσαντα τὴν Ἑλλάδα ἐκ βεβαίας καταστροφῆς. Δὲν εἶνε τίμιον δι' Ἕλληνα πολίτην νὰ ὑβρίζῃ τὸν Βασιλέα αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τοιοῦτον Βασιλέα. Δὲν εἶνε τίμιον!...

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ

ΤΙ ΕΙΠΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Ὁ ἐπί τινας ἡμέρας διατρίψας εἰς Ἀθήνας Νομάρχης μας κ. Παρασκευόπουλος ἐγένετο δεκτὸς εἰς μακρὰν ἀκρόασιν παρὰ τῷ Βασιλεῖ. Ἡ Α. Μ. μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος ἠρώτησε τὸν κ. Νομάρχην περὶ τοῦ ἡμετέρου νομοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς πρωτευούσης αὐτοῦ. Ὁ κ. Παρασκευόπουλος ἐξῆρεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸ νομοταγὲς καὶ εὐδιοίκητον τῶν Κυκλαδῶν, ἰδιαιτέρως δὲ περὶ τῶν Συριανῶν γενομένου τοῦ λόγου, ἀνέφερεν ἓν πρὸς ἓν πᾶν ὅ,τι ἡ ἰδιωτικὴ φιλανθρωπία ἔπραξεν ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων καὶ τῶν προσφύγων, ἐξάρας τὰ φιλάνθρωπα καὶ φίλλαλα αἰσθήματα τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, τὴν φιλοξενίαν, τὴν ἡμερότητα καὶ πάσας τὰς κοινωνικὰς ἀρετὰς τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

— Γνωρίζω καλὰ τὴν Σύρον, ἀπήντησεν ἡ Α. Μ. Ἡ Σύρος δὲν εἶνε ἐπαρχία, προσέθηκε.

Ἐννοῶν ὁ Βασιλεὺς ὅτι ἡ Σύρος ἔχει αὐτοτέλειαν, εἶνε πόλις πολιτισμένη, εἶνε πρωτεύουσα.

Καὶ ὅταν ὁ κ. Νομάρχης προσέθηκεν ὅτι ὅλοι οἱ πλούσιοι, ἐκ καταγωγῆς Χῖοι, Σμυρναῖοι, Ψαριανοί, Πελοποννήσιοι, Κρῆτες, ἀμιλλῶνται εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν κοινωνικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν εἰσφορὰς, ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε τὴν ἄκραν Αὐτοῦ εὐαρέσκειαν προσθέσας:

— Ἔχουν πατροπαράδοτα τὰ αἰσθήματο αὐτὰ, διότι εἶνε ἀληθινὰ πολιτισμένοι ὡς καὶ πάντες οἱ νησιῶται τῶν Κυκλάδων. Ἀλλὰ καὶ οἱ πλούσιοι, προσέθηκε μειδιῶν ὁ Βασιλεὺς, νὰ μὴν ἀφίνουν τὴν ὡραίαν Σύρον καὶ ἔρχονται καὶ ἀγοράζουν σπίτια στὰ Ἀθήνας καὶ μᾶς ἀκριβαίνουν τὰ σπίτια τῆς Πρωτευούσης.

Ὁ κ. Νομάρχης ἀπήντησεν ὅτι οἱ ἐφοπλισταὶ ἀγοράζουν μὲν κτήματα εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλὰ δὲν λησμονοῦν τὴν Σύρον, δὲν τὴν ἀφίνουν, διότι ἀγαποῦν πολὺ τὴν πατρίδα των.

Ἐχάρη ὁ Βασιλεὺς μαθὼν ὅτι τόσον οἱ Συριανοὶ ὡς καὶ οἱ Ἄνδριοι ἐφοπλισταὶ ἐκέρδισαν μεγάλα ποσὰ καὶ ὅτι προσφέρονται προθύμως εἰς ἐκτέλεσιν ἔργων κοινωφελῶν καὶ χρησίμων, ὑπεσχέθη δὲ εἰς τὸν κ. Νομάρχην ὅτι εὐθὺς ὡς αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέψουν, θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Σύρον, τὴν Εὐαγγελίστριαν τῆς Τήνου τὴν διασώσασαν τὴν πολύτιμον ὑγείαν τοῦ Βασιλέως μας καὶ τὴν Ἄνδρον.

Εὐχαρίστως ἤκουσεν ὁ Βασιλεὺς ὅτι εἰς ὅλας τὰς νήσους ἁμιλλῶνται εἰς τὴν φύτευσιν δένδρων συστήσας νὰ φυτεύουν ὄχι καρποφόρα πρὸς ἐκμετάλλευσιν δένδρα, ἀλλὰ δένδρα εὐθαλῆ, εὔσκια καὶ ἰδία πεῦκα.

Ὁ κ. Νομάρχης ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα διὰ τὸ ἐνδιαφέρον Αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ νομοῦ μας, κατῆλθε δὲ τῶν Ἀνακτόρων ἔμπλεως χαρᾶς, πλήρης εὐφροσύνης, διότι εὗρε τὸν λατρευτὸν ἡμῶν Ἄνακτα ἀπολαύοντα πλήρους ὑγείας καὶ αἰσιοδοξίας περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους.

Φαντασιόπληκτος, ναί! Προγονόπληκτος, ὄχι!

Πολιτικὴ ἐστὶ συμφέρον. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔχει οὔτε ἀκρίβειαν, οὔτε τάξιν, οὔτε στασιμότητα, οὔτε εἰλικρίνειαν, οὔτε φιλαλήθειαν, οὔτε χρηστότητα, οὔτε ἠθικὴν, οὔτε σεβασμόν. Ἂς ψυχολογήσωμεν τὴν πολιτείαν μας,—τὴν πολιτείαν θορυβοποιοῦ μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν.

Συμμετασχόντες τῆς στρατιωτικῆς εἰρηνικῆς ἐπαναστάσεως, τί ἐζητήσαμεν; Ἐλάττωσιν φόρων, ἐλάττωσιν δαπανῶν, πολεμικὴν παρασκευὴν, πολιτικὴν ἠθικήν. Τί ἐπετύχομεν; Αὔξησιν φόρων, αὔξησιν δαπανῶν, ἐγκληματικὴν πολυτέλειαν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως, κακοῦργον σπατάλην τοῦ δημοσίου χρήματος. Ἐζητήσαμεν πολιτικὴν ἠθικὴν καὶ ἔχομεν σήμερον πολιτικὴν διαφθορὰν καὶ ἀνιθηκότητα. Τὸ πάθος καὶ ἡ μανία τῆς πολιτικῆς κατέστησε πλείστους ἕλληνας ἀπάτριδας. Βλέπε τὸ Συνέδριον τῶν Παρισίων· βλέπε τὴν ἀρθρογραφίαν τῶν περισσοτέρων ἐφημερίδων· βλέπε τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας προδοσίας, ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζει ἡ ἐκβίασις καὶ πάντα τὰ ἄλλα ταπεινωτικὰ τῆς Ἀντάντ μέσα. Ἐζητήσαμεν πολεμικὴν παρασκευήν. Καὶ ὅμως πρὶν παρασκευασθῶμεν διεξαγάγομεν νικηφόρως καὶ θριαμβευτικῶς δύο ἀπελευθερωτικοὺς πολέμους κατὰ ἰσχυροτέρων ἐχθρῶν. Τί ἀπεδεικνύουσι πάντα ταῦτα; Ἀποδεικνύουσιν ὅτι κακῶς ἐπολιτεύθημεν κατὰ τὴν λεγομένην εἰρηνικὴν ἐπανάστασιν. Διότι ἐζητήσαμεν ὅ,τι εἴχομεν καὶ δὲν ἀπεκτήσαμεν ὅ,τι ἐζητήσαμεν.

Ἰδοὺ ὁ πόλεμος τοῦ 1912, ἰδοὺ ἡ ἀδελφοποίησις Ἑλλήνων καὶ Σλαύων. Ὅλοι ἐπιστεύσαμεν εἰς τοῦτο. Ὁ δὲ κ. Βενιζέλος ὑπεστήριζεν ὅτι ἡ Βαλκανικὴ Συμμαχία θὰ ἦτο διαρκείας ἑξήκοντα ἐτῶν. Καὶ δὲν διάρκεσεν οὔτε ἑξήκοντα ἡμέρας. Ἀδιάφορον φθάνει ὅτι τὸ εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος. Ἐλησμονήσαμεν ὅ,τι μᾶς χωρίζει ἀπὸ τοὺς Σλαύους, ὠνειρεύθημεν Βαλκανικὴν Ὁμοσπονδίαν, ὠνειρεύθημεν ἕνωσιν σιδηροδρόμων, ἐμπορίου, ταχυδρομείων, τελωνείων, οἰκονομικῶν, στρατοῦ. Καὶ—τρέμε Κόσμε!—ἠρχίσαμεν ν' ἀπειλῶμεν Εὐρώπην, Ἀσίαν, Ἀφρικὴν, Ἀμερικὴν, τὸ Σύμπαν! Ἠχόμεθα τὴν κατάληξιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Σλαύων, καὶ ἐθλιβόμεθα μέχρι θανάτου, διότι ἡ Ἀδριανούπολις δὲν ἔπιπτε τὸ ταχύτερον εἰς χεῖρας τῶν ἀδελφῶν μας Βουλγάρων. Ἔληξεν ὁ πρῶτος Βαλκανικὸς πόλεμος, ὁ δὲ κ. Βενιζέλος, ἐπανελθὼν ἐκ Λονδίνου, διελάλησε τὴν εἰρήνην, ἐνῷ ὁ λέβης ἐκόχλαζεν. Ἀδιάφορον, οἱ πάντες ἐπίστευσαν ὅ,τι εἶπεν

ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οὐχὶ ὅ,τι ἔλεγεν ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία.

Ἰδοὺ ὁ δεύτερος Βαλκανικὸς πόλεμος, ὅστις ὄχι μόνον ἔσωσεν, ἀλλὰ καὶ ἐμεγάλυνε καὶ ἐδόξασε τὴν Ἑλλάδα. Ἀπετινάξαμεν τὸν ἐφιάλτην, καὶ μόνον ὁ κ. Βενιζέλος ἀναθεμάτιζε τὴν ὥραν καθ' ἣν ἡ Θεσσαλονίκη ἐγένετο ἑλληνική. Ὁ πολὺς κόσμος ἐν Ἑλλάδι συνετάχθη πρὸς τὴν γνώμην ταύτην. Καὶ διὰ νὰ ἐξιλεώσωμεν τοὺς Βουλγάρους ἐδίδαμεν αὐτοῖς τὴν Καβάλλαν, τὰς Σέρρας, τὴν Δράμαν, ὅλην τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν. Διὰ νὰ δύνανται μεθαύριον νὰ μᾶς πάρουν εὐχερέστερον καὶ τὴν Θεσσαλονίκην! Σύμφωνοι ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ Ἀντὰν καὶ Βενιζέλος καὶ —φεῦ!— ἡ πλειονότης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ! Ἀλλὰ τοῦτο ἐὰν δὲν εἶνε μωρία, ἐὰν δὲν εἶνε ἀφιλοπατρία, ἐὰν δὲν εἶνε τύφλωσις, τέλος ἐὰν δὲν εἶνε προδοσία, τότε τί εἶνε; Εἶνε αἰσχρὰ πολιτικὴ φανταστιώδης, χωρὶς τάξιν, ἀκρίβειαν, στασιμότητα, εἰλικρίνειαν, φιλαλήθειαν, χρηστότητα, ἠθικήν, σεβασμὸν πρὸς τὰς ἐθνικὰς ἡμῶν παραδόσεις.

Καὶ φθάνομεν εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον. Εὐχόμεθα καὶ πάλιν τὴν κατάληψιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Σλαύων καὶ στενοχωρούμεθα σφόδρα, διότι αὕτη δὲν πραγματοποιεῖται τὸ ταχύτερον. Συμπαθῶμεν τὴν Ἀντὰντ καὶ χλευάζομεν τὴν Γερμανίαν. Ἀλλ' ἡ Ἀντὰντ ἀντὶ νὰ συμπαθῇ πρὸς ἡμᾶς, συμπαθεῖ τοὺς Σλαύους, ἀγωνίζεται ὑπὲρ τῶν Σλαύων. Ἐνηγκαλίσθη τοὺς Σέρβους, βοηθεῖ τοὺς Ρώσσους, μειδιᾷ πρὸς τοὺς Βουλγάρους. Πολιτευόμενοι οὕτω δημιουργοῦμεν χάσμα μεταξὺ Λαοῦ καὶ Κυβερνήσεως, μεταξὺ Στέμματος καὶ Λαοῦ. Γνωρίζομεν ὅτι διὰ τῆς πτώσεως τοῦ Βυζαντίου δὲν θὰ λήξῃ ὁ πόλεμος, καὶ ὅμως θέλομεν τὴν κατάληψιν ὑπὸ τῶν Σλαύων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπερ θὰ καταστήσῃ προβληματικὴν τὴν θέσιν καὶ θὰ καταφέρῃ θανατηφόρον κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ κτύπημα. Δὲν θέλομεν νὰ προσέξωμεν μὴ εὑρεθῶμεν αὔριον μεταξὺ φίλων, οἵτινες δὲν θὰ εἶνε εἰς θέσιν οὐδὲν νὰ πράξωσιν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἐχθρῶν, οἵτινες τὰ πάντα θὰ δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι καθ' ἡμῶν.

Αἱ Δυνάμεις τῆς Ἀντὰντ κατέχουν τὴν Κύπρον καὶ τὰ Δωδεκάνησα, θέλουν τὴν Ἀλβανίαν, τὴν Ἤπειρον, τὴν Θράκην, τὴν Ἀσίαν, τὴν Κωνσταντινούπολιν, ζητοῦν νὰ μοιράσωσιν τὴν Μακεδονίαν εἰς τοὺς Σέρβους καὶ τοὺς Βουλγάρους, καὶ ὅμως οἱ Φιλελεύθεροι πιστεύουν καὶ λέγουν ὅτι ὁ Κάϊζερ ἀγωνίζεται κατὰ τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων καὶ ὅταν νικήσῃ ἡ Γερμανία ἡ Ἑλλὰς θὰ καταστραφῇ.

Αὐτὴ εἶνε ἡ πολιτικὴ μερίδος τινὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Δὲν σέβεται οὔτε Βασιλέα οὔτε Κυβέρνησιν οὔτε λογικὴν οὔτε ἐθνικὰς παραδόσεις. Θέλει νὰ εἶνε φανταστιόπληκτος ὑπὲρ τῆς Ἀντὰντ, ἐνῷ καταδικάζει τὴν προγονοπληξίαν ὡς Ἕλλην. Δὲν ἐννοεῖ ὅτι ἡ κατ' ἀποκοπὴν ὑπεράσπισις τῆς μιᾶς τῶν διαμαχομένων μερίδων καὶ ἡ συστηματικὴ κατὰ τῆς ἄλλης καταφορὰ δὲν εἶνε οὔτε δικαία οὔτε ἀμερόληπτος, ἀλλ' οὔτε καὶ συμφέρουσα. Δὲν ἐννοεῖ ὅτι ἡ Ἑλλὰς μετὰ τὸν πόλεμον πρέπει νὰ εὑρεθῇ ἄθικτος καὶ ἰσχυρὰ μεταξὺ νικητῶν καὶ ἡττημένων. Αὐτά, δυστυχῶς, δὲν ἐννοεῖ μερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀλλ' εἶνε καιρὸς νὰ τὰ ἐννοήσῃ.

Π. Μ. Σ.

ΗΛΙΑΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ — Σόλωνος 87.

Ο ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΕΡΑΝΟΣ

ΤΗΣ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Καὶ πάλιν ἡ εὐγενὴς τῆς Ἑρμουπόλεως κοινωνία ἀπέδειξεν ὅτι δὲν ἀπέκαμεν ἀγαθοεργοῦσα, δὲν ἀπέκαμεν ἐκδηλοῦσα τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην. Ἐζητήθη ἡ συνδρομή της, καὶ οὐχὶ ἅπαξ, πρὸς περίθαλψιν τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων καὶ οὐδέποτε ὑστέρησε, ἐζητήθη ἡ συνδρομή της διὰ τὴν ἀποσόβησιν μιᾶς ἐπιδημίας καὶ πρόθυμος ἤνοιξε τὸ βαλάντιόν της εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἐπιτροπήν, ἐζητήθη ἡ συνδρομή της ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τῆς περιθάλψεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν τοῖς τελευταίοις ἡμῶν πολέμοις πεσόντων καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ τὴν προσφέρῃ ἀφειδῶς, ἐζήτησε τὴν ἀρωγήν της τὸ τελευταίως δημιουργηθὲν ἐνταῦθα «Ἄσυλον τοῦ Παιδὸς» καὶ πρόθυμος ἔσπευσε νὰ τὴν προσφέρῃ εἰς τὴν πρὸς τοῦτο συσταθεῖσαν ἀγορὰν καὶ τελευταίως ἐξηγγέλλετο ὁ πάνδημος ἔρανος ὑπὲρ τοῦ ἀναξιοπαθοῦντος ἱδρύματος τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν Ἀρρένων οἱ πάντες δ' ἐφρόνουν αὐτὴν ἀποκαμοῦσαν, ἀρκετὰ δὲ κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ ἐράνου παρουσιάσθησαν τοῦ τοιούτου καμάτου τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα εὐτυχῶς δὲν ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ γενικοῦ τοῦ ἐράνου ἀποτελέσματος. Ὁλόκληρος ἡ κοινωνία τῆς Ἑρμουπόλεως, ἀνεξαρτήτως τάξεως καὶ ἡλικίας, ἐξεδήλωσε θερμὴν τὴν στοργήν της πρὸς τὸ ἐπικαλούμενον τὴν συνδρομήν της ἵδρυμα. Ἔπρεπε νὰ ἔβλεπέ τις ἀνὰ τὰ τμήματα ἐκεῖνα ἐν οἷς κυρίως συγκεντροῦνται αἱ λαϊκαὶ τάξεις τὴν ἐμφαντικωτέραν ἐκδήλωσιν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης ὅπου πτωχοὶ βιοπαλαισταί, ὀψοκομισταί, ἀχθοφόροι, βαστάζοι καὶ ἀνάπηροι ἐπαῖται ἀκόμη προσήρχοντο μετὰ κατανύξεως ἐνώπιον τῶν ἱεροφαντίδων τῆς ὑπερόχου ταύτης τῆς φιλαλληλίας ἱεροτελεστίας, ἵνα προσφέρωσι τὸν ὀβολὸν ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν μας ὡς ἔλεγον, ἵνα κατανοήσῃ πλήρως τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων καὶ αὐτῶν τῶν λαϊκῶν τάξεων ἀκόμη καὶ νὰ θαυμάσῃ τὴν κοινωνίαν ἐκείνην, ἥτις διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν ἀνωτέρων τάξεων φρονηματίζει καὶ καθοδηγεῖ καὶ αὐτὰ τὰ κατώτερα στρώματα πρὸς τὰς ὑψηλὰς καὶ εὐγενεῖς ἰδέας, πρὸς τὰ αἰσθήματα τῆς φιλανθρωπίας καὶ τὴν συναίσθησιν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης.

Ἡ κρατοῦσα γενικὴ ἰδέα περὶ τοῦ πρὸς ἀγαθοεργίαν καμάτου τῆς κοινωνίας μας ἤγαγε τὰς ἀναλαβούσας τὴν συλλογὴν τοῦ ἐράνου δεσποίνας καὶ δεσποινίδας, ἐξ εὐγενοῦς ἀμίλλης πρὸς ἐπιτυχίαν, νὰ ὑπερβῶσι κατά τι τὰ ὅρια τῆς ἐμπιστευθείσης αὐταῖς ἐντολῆς καὶ νὰ καταστῶσι κατά τι ἀπαιτητικώτεραι, ἐξαιτούμεναι συνδρομὴν καὶ ἅπαξ καὶ δὶς καὶ πλειστάκις παρ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, προκαλέσασαι οὕτω εὔλογον τινα δυσφορίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς, οὐχὶ δ' ἅπαξ καὶ βαναύσους σκαιότητας ἐκ μέρους ἐνίων, ὧν ἡ ἀνατροφὴ δὲν ἁρμονίζεται πρὸς τὴν περιβολὴν ἢ τὴν κοινωνικὴν θέσιν. Εὐτυχῶς αἱ βάναυσοι σκαιότητες αὗται μετρούνται ἐπὶ τῶν δακτύλων τῆς μιᾶς χειρός.

Τὸ δ' ἐν γένει ἀποτέλεσμα τοῦ ἐράνου ὑπερηκόντησε πᾶσαν αἰσιόδοξον ἐλπίδα, τὸ δ' ἐν γένει συλλεχθὲν ποσὸν τοῦ ἐράνου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Δραχ. 400 τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Κ. Τσιροπινᾶ, ἀνῆλθεν ἐν ὅλῳ εἰς δραχμὰς 5,398.10 ὑπερτερήσαν οὕτω τὸ ποσὸν τὸ συλλεχθὲν κατὰ τὸν ἔρανον τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 914.50.

Ὡς ἰδιαιτέρας μνείας ἀξίας θεωροῦμεν τὰς προσφορὰς τῶν κ. κ. Ἀδελφῶν Σαμίων, οἵτινες προσέφερον δραχμὰς 500.

Τῶν κ. κ. Ἠλία Α. Κεχαγιᾶ Δραχ. 100, Βιργινίας Κρίνου δραχ. 100, Μαρίας Γιαννικόγλου δραχ. 20, Μαρίας Φωστέρη δραχ. 10, Ζενῆς Κοπκίλη δραχ. 10.

Πάντως ὅμως ὁ ἥρως τοῦ ἐράνου τούτου ἐδείχθη ἀδιαφιλονεικήτως ὁ μετριόφρων καὶ σεμνὸς τὸ ἦθος, μέγας ὅμως εἰς τὴν εὐγένειαν τῶν φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων καὶ τὴν φιλαλληλίαν συμπολίτης μας κ. Νικόλαος Ἰσιδώρου ὅστις, ἐνδοιάζων ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐράνου, ἔσπευσε δ' ἐγγράφου του, ἐκδηλοῦντος τὴν ἄπειρον εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων του, νὰ δηλώσῃ πρὸς τὸν κύριον Δήμαρχον Ἑρμουπόλεως καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὸ Ἀδελφάτον τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὅτι τίθησιν ἀμέσως μὲν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Ὀρφανοτροφείου δρ. 500 ἀναλαμβάνει δὲ ἐφ' ὅρου ζωῆς νὰ καταβάλῃ ἐτησίως καθ' ἑκάστην πρώτην Μαΐου εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀνὰ Δραχ. 500.

Δὲν ἔχομεν λόγους ἐπαρκεῖς, ἵνα ἐξάρωμεν προσηκόντως τὴν εὐγενῆ τοῦ κ. Νικολάου Ἰσιδώρου διάθεσιν, ἥτις δὲν ἀποτελεῖ μόνον σπουδαίαν διὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ἀνακούφισιν, ἀλλὰ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία τῆς πρεπούσης ἐνισχύσεως εἰς ἵδρυμα, ὅπερ δὲν σκοπεῖ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν τῶν συντριμμάτων τῆς κοινωνικῆς τρικυμίας, ἀλλὰ συλλέγον τὰ ἀπόκληρα τῆς μοίρας ἀπὸ τοῦ κρασπέδου τῆς μεγάλης κοινωνικῆς λεωφόρου, κατὰ τὴν παραστατικὴν ἔκφρασιν φίλου ἰατροῦ, παρασκευάζει αὐτά, ὅπως καταστῶσιν ἡμέραν τινὰ ἔντιμοι ἐργάται, πολῖται χρηστοί, χρήσιμα τῆς κοινωνίας μέλη.

ΤΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ Α. Ω.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

18ον

Συμπληρῶ σήμερον τὰς περὶ τοῦ ἀγῶνος ἐν τῷ ἀνατολικῷ μετώπῳ τοῦ πολέμου παρατηρήσεις μου. Διότι ὅσον ἀφορᾷ τὸ δυτικὸν μέτωπον ἡ διεξαγομένη μεγάλη μάχη οὐδὲν ἄλλο σημαίνει εἰμὴ προσπάθειαν καταπονήσεως τῶν Γάλλων καὶ μεθοδικωτέραν τὴν ὑποχώρησιν, ὅταν ἡ ἀνάγκη καλέσῃ τοῦτο. Δὲν πρέπει δὲ νὰ διστάζωμεν πιστεύοντες, ὅτι οἱ Γερμανοὶ θὰ ὑποχωρήσωσι καὶ πάλιν. Εἶνε μάλιστα ὑπέρτερον τῶν προσδοκιῶν αὐτῶν τὸ συντελεσθὲν μέχρι τοῦδε μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ὑποχωρήσεώς των. Ὥστε κατ' ἐμὴν γνώμην οἱ Γερμανοὶ δὲν δύνανται νὰ ἀντιστῶσιν ἐπὶ μακρὸν εἰς τὰς θέσεις τὰς ὁποίας κατέχουσι. Θὰ προσπαθήσωσιν ὑποχωροῦντες καὶ πάλιν νὰ ὀχυρωθῶσι καὶ εἰς γραμμὴν νέαν παρὰ τὰ σύνορά των καὶ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Μεύσιδος ποταμοῦ. Ἴσως νὰ ἐπιτύχωσι καὶ τοῦτο. Ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην τροπῆς τοῦ πολέμου θὰ διεξαγάγωσι τὴν τελευταίαν αὐτῶν ἄμυναν ἐν τῷ Ρήνῳ.

Τώρα τοὺς Γερμανοὺς ἐνδιαφέρουσι δύο τινά. Εἰς μὲν τὸ δυτικὸν μέτωπον νὰ καταπονῶσι τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ θέτωσιν ὅσους δύνανται πλείονας ἐκτὸς μάχης, εἰς δὲ τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον νὰ δώσωσι τὴν κρίσιμον μάχην, ἥτις θὰ ἀφήσῃ αὐτοὺς ἐλευθέρους εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὸν ἐπερχόμενον χειμῶνα. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ τῶν Ρώσσων ἀγὼν θὰ εἶνε μᾶλλον προσπάθεια ἀπωθήσεως ἢ νίκη δι' ἐξοντώσεως. Ἀπώθησις πέραν πρὸς ἀνατολὰς καὶ νότον τῆς Γαλλικίας ἔνθα τὸ κύριον μέρος τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ.

* * *

Εἴδομεν εἰς τὸ τελευταῖόν μου ἄρθρον τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἕνεκα τίνων λόγων οἱ Γερμανοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἀφίσωσιν ἡμιτελῆ τὸν ἀγῶνα ἐν Γαλλίᾳ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ σχεδίου των, ἀποτυχίαν ἣν εἶχον τὴν τόλμην νὰ προείπω καθ' ἣν στιγμὴν ὅλοι ἐπίστευον ἡττηθεῖσαν τὴν Γαλλίαν. Νῦν θὰ ἐξετάσω διατὶ ἔσπευδεν ὁ χρόνος ὅπως στραφῶσι κατὰ τῆς Ρωσσίας πρὶν ἢ ἀπομακρυνθῶσιν ὑπερμέτρως ἐντὸς τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους ἀκολουθοῦντες τὸν ὑποχωροῦντα στρατὸν τοῦ Ζόφρ, ὅστις ἐπετύγχανε νὰ ἀποφεύγῃ πᾶσαν ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ λόγοι τῆς τοιαύτης σπουδῆς εἶνε πολλαπλοῖ.

α΄.) Ἡ προέλασις τῶν Ρώσσων ἐν Γαλλικίᾳ καὶ ὁ κίνδυνος τῆς μὴ ἀντοχῆς τῶν Αὐστριακῶν εἰς τὴν β' σειρὰν τοῦ μετώπου τῆς ἀμύνης, τὸ ὁποῖον τόσον ἀριστοτεχνικῶς διέγραψεν ὁ Αὐστριακὸς Ἐπιτελάρχης Ἔζενδορφ, ὥστε ἐπὶ μῆνα τώρα τρία ἑκατομμύρια Ρωσσικοῦ στρατοῦ νὰ μὴ δύνανται νὰ κυκλώσωσι τὸ τρίτον εἰς ἀριθμητικὴν δύναμιν σῶμα τοῦ ἐχθροῦ.

β΄.) Ἡ ἐκ τῆς ἥττης ταύτης ἐσωτερικὴ ἀνωμαλία, ἐν τῇ πάντοτε πολυταράχῳ Αὐστρίᾳ.

γ΄.) Ἡ ἀνάγκη ὅπως ὁ χειμὼν εὕρῃ τοὺς Ρώσσους ἐντὸς τῶν συνόρων αὐτῶν καὶ αἱ δυσχέρειαι τῶν κινήσεων θίξωσι πρῶτον τὰς στρατιὰς τοῦ Τσάρου.

Διὰ τοῦτο ἡ σπουδὴ ὅπως ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δευτέρου μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου ἀρχίσωσι τὸν κατὰ τῆς Ρωσσίας ἀγῶνα

ΓΑΜΟΙ

Ηλιας Α. Κεχαγιας
Ιωαννα Π. Βοκοτοπουλου

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ Ὑμέναιος ὑπὸ τὰς ἐνθερμοτάτας εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας διὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Ἀρχιερέως κ. Ἀθανασίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Θεοκλήτου, ἐπίτηδες ἐκ συγγενικοῦ καθήκοντος ἐλθόντος ἐνταῦθα, καὶ ἁπάσης τῆς Ἑρμουπόλεως ἤνωσεν ἐν ἀφάτῳ χαρᾷ ἐν τῷ Ἀβραμιαίῳ οἴκῳ τοῦ παρ' ἡμῖν μεγαλεμπόρου καὶ τοῖς πᾶσιν εὐυπολήπτου κ. Παναγιώτου Βοκοτοπούλου δύο ἁβρὰς ὑπάρξεις ἐν ἀρίστῳ καὶ εὐοιώνῳ συνοικεσίῳ τοὺς ΗΛΙΑΝ Α. ΚΕΧΑΓΙΑΝ, νέον ἄριστον ἐπιστημονικῶς καὶ κοινωνικῶς, υἱὸν ἀρίστου μακαρίτου πατρός, καὶ τὴν Δίδα ΙΩΑΝΝΑΝ, κόρην πολύφερνον, καλλιπάρειον, ἐξόχου ἠθικῆς μορφώσεως καὶ ἀπαύγασμα τοῦ ἐπὶ αὐστηρᾷ ἠθικῇ διακρινομένου πατρικοῦ αὐτῆς οἴκου.

Ἡ σύνταξις τοῦ «Βήματος» χαιρετίζουσα τὸ νέον ἁρμονικώτατον τοῦτο συνοικέσιον εὔχεται τὸν βίον εὐδαίμονα καὶ ἀνθόσπαρτον.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐτελέσθησαν ἐν μέσῳ ἐκλεκτῆς ὁμηγύρεως συγγενῶν καὶ φίλων ἐν τῷ ἐνταῦθα μεγάρῳ τῆς κυρίας Εὐγενίας χήρας Περικλέους Σαμίου, οἱ ἐπίσημοι ἀρραβῶνες τῆς σεμνῆς καὶ καλλιμόρφου κόρης ***Μαργαρίτας Στυλιανοῦ Κουτσοδόντη*** μετὰ τοῦ ἐκ τῶν ἀρίστων τῆς Ἑρμουπόλεως νέου κυρίου ***Σωτηρίου Π. Σαμίου,*** τοῦ συνενοοῦντος πρὸς τῇ ὑπερόχῳ μορφώσει καὶ τῷ πλούτῳ καὶ ἰδιάζουσαν στοργὴν πρὸς τὴν γενέτειραν Ἑρμούπολιν, οὗ ἕνεκεν ὁλόκληρος ἡ κοινωνία τῆς Ἑρμουπόλεως ἀσπασίως καὶ μὲ τὰς θερμοτέρας αὐτῆς εὐχὰς ἀπεδέξατο τὸ φαιδρὸν ἄγγελμα τῶν ἀρραβώνων τοῦ ἐκλεκτοῦ ζεύγους.

συμφώνως πρὸς τοὺς ἀρχικοὺς ὑπολογισμοὺς του Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου ἀνατραπέντας κατὰ τοῦτο ὅτι ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἀφίνουσιν ἀγῶνα ἡμιτελῆ καὶ ἑπομένως ἰσχυρὰ σώματα στρατοῦ, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐν Ρωσσίᾳ κερδίζουσι χρονικῶς τὸ δωδεκαήμερον διάστημα τῆς συγκεντρώσεως πρὸς ἓν σημεῖον, καὶ τὸ εἰκοσαήμερον πρὸς γενικὴν συγκέντρωσιν ἔν τε τῇ Ἀνατολικῇ Πρωσσίᾳ καὶ ἐν τῇ Πολωνίᾳ καὶ καθ' ὅλην τὴν Σιλεσίαν.

Ὁ ἀγὼν οὗτος ἀρξάμενος ἤδη ἀποσυνέθεσεν ἐντελῶς τὸν στρατὸν τοῦ Ρένενκαμπφ. Τοῦτο εἶνε ἀναμφισβήτητον καὶ ἑπομένως μόνον ἡ περὶ τὴν Βίλναν ἄμυνα ἀπομένει διὰ τὰ ὑπολείμματα τοῦ στρατοῦ ἐκείνου καὶ τὰ συμπληρωτικὰ τῶν ἀπωλειῶν του σώματα. Τούτου ἐπιτευχθέντος ἡ Γερμανικὴ ἐν Ρωσσίᾳ προσπάθεια καθίσταται εὐχερεστέρα πολύ. Καὶ ἂν οἱ Ρῶσσοι δὲν ἐπιτύχωσιν ὅπως εἰσέλθουν εἰς Σιλεσίαν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος δεκαπενθημέρου, ὁ Ρωσσικὸς στρατὸς θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἐκκενώσῃ καὶ τὴν Γαλλικίαν μετὰ τῆς Πολωνίας.

Δὲν δύναται δὲ ἀναγκαζόμενος πρὸς τοῦτο νὰ πράξῃ ἄλλο τι εἰμὴ νὰ στραφῇ πρὸς τὸ Νότιον Ἀνατολικὸν μέρος μὲ κατεύθυνσιν τὴν Ὀδησσὸν προσπαθῶν καὶ οὗτος νὰ ἀποφύγῃ τὴν μετὰ τῶν Γερμανικῶν καὶ Αὐστριακῶν στρατευμάτων ἐπαφήν. Ἀλλ' ἡ ἐπαφὴ αὕτη δὲν σημαίνει πολλὰ διὰ τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα ἐν περιπτώσει Ρωσσικῆς ἀποτυχίας.

Ἐὰν ἐπιτύχωσι νὰ φθάσωσι τὴν ἀπώθησιν πέραν μὲν τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Μπονὸν ἀπὸ τῆς Βίλνας μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς Πολωνίας καὶ ἐκεῖθεν πρὸς νότον καὶ ἀνατολὰς τῆς Βολωνίας ἡ θέσις τῶν Ρώσσων οὐδόλως μὲν μειοῦται ἀριθμητικῶς ἢ ἐν συνοχῇ σωμάτων, ἀλλὰ διὰ τοὺς Γερμανοὺς ἀφίεται πλέον ἐλευθερία κινήσεων ἀπόλυτος καὶ ὁ Ρωσσικὸς ὄγκος ἀδρανῶν καὶ ἔχων τὸ ἴδιον ἔδαφος καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ συγκοινωνίας ἐχθρὸν δὲν θὰ δύναται εὐχερῶς νὰ ἐπαναλάβῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τριμήνου τοὐλάχιστον σοβαρὰν νέαν ἐπιχείρησιν κατὰ τῆς Γαλλικίας.

Ὁ φοβερὸς χειμὼν θὰ εὕρῃ οὕτω τοὺς Ρώσσους ἐντὸς τοῦ κέντρου τῆς Χώρας των. Συγκεντρουμένους ὁλονὲν, προελαύνοντας ὁλονὲν, ἀλλὰ βραδεῖς καὶ δυσκινήτους, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ὁ χρόνος ὁ ἐπαρκὴς διὰ νὰ κρίνῃ ἀπολύτως τὴν τύχην τοῦ πολέμου μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας.

Τοῦτο δὲ εἶνε τὸ τρομερώτερον μέρος τῆς γιγαντομαχίας ταύτης. Καὶ ἤρτηται τοῦτο ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας τῶν Γερμανῶν ἐν Ρωσσίᾳ.

Ὁ πόλεμος ἑπομένως δὲν ἐκρίθη εἰσέτι. Καὶ εἶνε ἀληθῶς θαυμαστὴ ἐπὶ τούτῳ ἡ Γάλλικὴ μετριοπάθεια καὶ εἰλικρίνεια. Ὁ πόλεμος νῦν ἄρχεται κρινόμενος. Οὐδεὶς σήμερον δύναται νὰ θεωρηθῇ νικητὴς ἢ ἡττημένος. Μόνον ἡ φρικιαστικὴ ἐντύπωσις θανάτων καὶ καταστροφῶν ἀπομένει ὡς συμπέρασμα τοῦ μετὰ ἑβδομάδα συμπληροῦντος δύο μῆνας πολέμου.

Οἱ δύο οὗτοι μῆνες εἶνε ὁ πρόλογος τῆς μεγάλης πολομικῆς ἱστορίας τῆς ὁποίας τὰς σελίδας γράφουσι τώρα τὰ ξίφη τῶν μαχητῶν μὲ τὸ αἷμα τῶν λαῶν.

Τῶν σελίδων τούτων τὰ πρῶτα κεφάλαια δυνάμενα νὰ παράσχωσι σαφῆ ὁπωσδήποτε συμπεράσματα περὶ τοῦ τελικοῦ ἀγῶνος θὰ γραφῶσιν ἐν Ρωσσίᾳ ἀπὸ τοῦ νῦν.

Καὶ ἐκεῖ ποικιλοτρόπως ἐνδιαφερομένη καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔχει μετὰ τοῦ ἄλλου κόσμου ἐστραμμένην τὴν προσοχήν.

*
* *

Ὑπὸ τῆς φίλης διευθύνσεως τῶν «Ἀθηνῶν» μοὶ διεβιβάσθησαν ἐπιστολαὶ ἀναγνωστῶν αὐτῆς ζητούντων τὰς σκέψεις μου ἐπὶ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ διεξαγομένου νῦν ἀγῶνος καὶ περὶ τῆς ποιότητος ἐν γένει τῶν μαχομένων στρατῶν.

Ὑπόσχομαι νὰ γράψω ἐπὶ πάντων τρύτων εἰς προσεχῆ ἄρθρα.

(12 Σεπτεβρίου 1914).

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἱ ἐπισκέψεις τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου εἰς τὰ παρ' ἡμῖν ἱδρύματα

Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεόκλητος ἐν συνοδίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀθανασίου, του κ. Νομάρχου, τοῦ κ. Λιμενάρχου, τῶν κ. κ. Π. καὶ Δ. Βοκοτοπούλου καὶ τοῦ κ. Ε. Ἀρφάνη ἐπεσκέψατο ἐκ περιτροπῆς τὸ καθ' ἡμᾶς Ὀρφανοτροφεῖον τῶν Θηλέων τῶν Ἀδελφῶν Μπαμπαγιωτῶν, τὸ Ἄσυλον τῶν Φρενοβλαβῶν, τὸ συντηρούμενον δαπάναις τῆς παρ' ἡμῖν Φιλανθρώπου Ἑταιρείας καὶ τὸν ἐν Ποσειδωνίᾳ περικαλλῆ ἐξοχικὸν ναὸν τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Τὰς ἐκ τῶν ἐπισκέψεων τούτων ἐντυπώσεις τοῦ σεπτοῦ ἐπισκέπτου ἀνέγραψαν ἤδη ἄλλαι συνάδελφοι καὶ φυσικῶς δὲν ἠδύναντο νὰ ὦσιν ἄλλοῖαι, οὔτε ὡς πρὸς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῶν Θηλέων, τὸ ὁποῖον, ὑπὸ τὴν δεξιὰν καὶ μητρικὴν διεύθυνσιν τῆς κυρίας Μαρίκας Σπανοπούλου, τῆς ἀρτίαν ἐχούσης τὴν παίδευσιν καὶ πλήρη ἀντίληψιν τῆς θέσεώς της, ἀνήχθη εἰς τὴν ἀληθῆ περιωπὴν ἱδρύματος ἔχοντος τὴν ὑψηλὴν τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀποστολὴν, οὔτε ὡς πρὸς τὸ Ἄσυλον τῶν Φρενοβλαβῶν διὰ τῆς δημιουργίας τοῦ ὁποίου ἡ Φιλάνθρωπος Ἑταιρεία, διὰ τῶν γλίσχρων πόρων οὓς διατίθησι, ἐπλήρωσεν ἀνάγκην κοινωνικὴν ἀπόλυτον, κατορθώσασα τὰς μὲν κοινωνίας τῆς Ἑρμουπόλεως καὶ Σύρου, καὶ βαθμηδὸν καὶ τοῦ ὅλου Νομοῦ τῶν Κυκλάδων ν' ἀπαλλάξῃ τῆς φοβερᾶς καὶ ἐπικινδύνου, ἔστιν ὅτε, μάστιγος τῶν φρενοβλαβῶν, αὐτοὺς δὲ τούτους τοὺς ἀτυχεῖς φρενοπλήκτους τῶν σκληρῶν καταδιώξεων τῶν ἀγυιοπαίδων, πολλοῖς δὲ καὶ ν' ἀποδώσῃ τὴν ποθητὴν ὑγείαν, ἧς κοινωνικαὶ περιπέτειαι τοὺς ἐστέρησαν.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν ἐξοχικὸν ναὸν τῆς Ποσειδωνίας, ὃν αἱ διηνεκεῖς ἐλευθεριότητες τῆς οἰκογενείας τῶν Πετροκοκκίνων μετέβαλον εἰς πολύτιμον ἐγκαλλώπισμα τῆς νήσου μας, ἐξέφρασε τὸν ἀνυπόκριτον αὐτοῦ θαυμασμὸν, διότι ὁ μικρὸς ἐκεῖνος ναΐσκος ἀποτελεῖ ὄντως τὸν ὑπερόχώτερον καὶ ἀπαράμιλλον κόσμον ἐξοχῆς ἐν ᾗ πυκνὰ ἐγείρονται τὰ ὑψιρρεφῆ μαρμάρινα μέγαρα καὶ αἱ πολυτελεῖς εἰς διάκοσμον ἐπαύλεις.

Η ΥΓΕΙΑ ΤΩΝ ΝΕΑΝΙΔΩΝ

Πλεῖσται νενιάδες ὀφείλουν τὴν ἀρίστην αὐτῶν ὑγείαν εἰς τὰς καλῶς πληροφορημένας μητέρας των, αἵτινες ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀναπτύξεως τῶν θυγατέρων των καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπρομήθευσαν εἰς αὐτὰς τὰ Καταπότια Πίνκ.

Εἰς τὴν χρῆσιν τῶν καταποτίων Πίνκ αἱ νεάνιδες αὗται ὀφείλουσι τὴν ὑγιᾶ αὐτῶν ὄψιν, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν τὴν μάγον καλλονήν των. Πᾶσαι ἔχουσι χρῶμα ὑπέρλαμπρον, δεικνῦον τὴν ἀγνότητα τοῦ αἵματός των, παρειὰς καὶ χείλη ρόδινα, ὀφθαλμοὺς ζωηροὺς καὶ ἐκφραστικούς, βάδισμα χάριεν.

Οὐδεπότε ὑποφέρουσιν ἐκ τῶν πολυαρίθμων κακοδιαθεσιῶν τῶν συνήθων εἰς τὰς νεάνιδας, κακοδιαθεσιῶν ἐλαφρῶν μὲν ἀλλ' ἱκανῶν, ὡς ἐκ τῶν συχνῶν προσβολῶν, νὰ διαστρέψωσι τὸν χαρακτῆρα, ν' ἀποδιώξωσι τὴν εὐθυμίαν καὶ νὰ ρυτιδώσωσι τὸ πρόσωπον.

Τὰ Καταπότια Πίνκ ἐπιφέρουσι τοιαύτην ἰσορροπίαν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν θελκτικῶν τούτων νεανίδων, ὥστε αἱ λειτουργίαι αὐτῶν δὲν παρουσιάζουσι τὴν παραμικρὰν ἀνωμαλίαν, τὴν ἐλαχίστην ἐνόχλησιν. Αἱ νεάνιδες αὗται ἀναμιγνύονται εἰς τὰς ἀθλητικὰς παιδιὰς καὶ εἰσί φυσικῶς παντοῦ εὐπρόσδεκτοι.

Τὰ Καταπότια Πίνκ εἶνε ἀπαραίτητα διὰ τὰς γυναῖκας καὶ νεάνιδας. Ἡ γυνὴ ἐκ φύσεως εἶνε ἀδύνατος, ἔχει σχεδὸν πάντοτε ὀλίγον αἷμα καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον τῇ εἶνε πολύτιμα τὰ Καταπότια Πίνκ, τὰ ὁποῖα δίδουν αἷμα εἰς ἑκάστην δόσιν. Τὰ Καταπότια Πίνκ τακτοποιοῦσι τὴν λειτουργίαν ἁπάντων τῶν ὀργάνων, ἐπαναφέρουσι τὴν ὄρεξιν, διευκολύνουσι τὰς χωνεύσεις, ἐνδυναμώνουσι τὰ νεῦρα. Ἡ ἐνέργειά τῶν ἐπὶ τοῦ αἵματος καὶ τῶν νεύρων ἐξασφαλίζει τὴν θεραπείαν τῶν ἀκολούθων ἀσθενειῶν: ἀναιμίας, χλωρώσεως, νευρασθενείας, γενικῆς ἀδυναμίας, πόνων τοῦ στομάχου, ἡμικρανίας, ἀτονίας τῶν νεύρων, νευραλγίας, ἰσχιαλγίας, ρευματισμῶν, ἀνωμαλιῶν τῶν γυναικῶν καὶ λευκορροίας

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτατα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 3.80 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λεύκην ταινίαν ἀναφέρουσαν συμφώνως τῷ Νόμῳ, τὴν τιμὴν αὐτῶν, τὰ κύρια συστατικὰ τῆς σκευασίας των, τὴν θεραπευτικὴν ἰδιότητα αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων Δαμαλᾶ καὶ Σια. ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως καθ' ὁλοκληρίαν ἑλληνιστί.

Η ἐπάνοδος τοῦ κ. Νομάρχου

Ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν προχθὲς ὁ Νομάρχης μας κ. Γεώργιος Παρασκευόπουλος. Τοῦτον ἔσπευσαν νὰ ἐπισκεφθῶσι καὶ χαιρετίσωσι ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐπανόδῳ του ὅλαι αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ πλῆθος πολιτῶν πάσης τάξεως, ἐν οἷς πλεῖσται γυναῖκες, σύζυγοι, μητέρες καὶ ἀδελφαὶ τῶν ἐπιστράτων, παρακαλέσασαι αὐτὸν, ὅπως μεριμνήσῃ παρὰ τῇ Κυβερνήσει περὶ τῆς καταβολῆς εἰς αὐτὰς τοῦ καθυστερουμένου ἐπιδόματος τῆς περιθάλψεως. Εἰς ταύτας ἐδήλωσεν ὁ κ. Νομάρχης ὅτι ἐνήργησεν δεόντος κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονήν του, καὶ ὅτι ἐλπίζει συντόμως νὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν λίαν εὐχάριστον θέσιν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν δικαίαν ἀξιωσίν των.

Ὁ Νομάρχης Σάμου κ. Κονδάκης

Χθὲς διῆλθε τῆς νήσου μας μεταβαίνων εἰς Σάμον ὁ ἐκεῖ μετατεθεὶς ἐκ Μεσσηνίας Νομάρχης κ. Κονδάκης. Τὸν κ. Κονδάκην ἐχαιρέτησεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ Νομάρχης κ. Παρα-

σκευόπουλος καὶ πλεῖστοι τῶν συμπολιτῶν μας συνδεόμενοι διὰ φιλίας πρὸς αὐτὸν λόγῳ τῆς ἐνταῦθα μακρᾶς καὶ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας του. Διὰ τῆς μεταθέσεως εἰς Σάμον τοῦ κ. Κονδάκη ἀπεσοβήθη ἡ ἀπειλουμένη ἐκεῖ μετάθεσις τοῦ ἡμετέρου Νομάρχου, ὅστις, καίτοι κατ' ἐπανάληψιν παρακληθεὶς, δὲν ἐδέχθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἡμέτερον νομοταγῆ Νομὸν, ὃν τόσον ἠγάπησε καὶ ὅστις τόσον τὸν ἐξετίμησε.

Ἀλτρουϊστικὴ προπόνησις

Καίτοι πολλὰ τὰ εὐάρεστα ἀπεκομίσαμεν συναισθήματα ἐκ τοῦ τελευταίου ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν Ἀρρένων ἐράνου, καθ' ὃν ἡ εὐγενὴς κοινωνία τῆς Ἑρμουπόλεως ἐδείχθη, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, ὑπερτέρα ἑαυτῆς, ἐν τούτοις ἓν περιστατικὸν μένει ἀνεξάλειπτον τῆς μνήμης μας, ἡ γοητεία ἣν ἤσκησεν ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας ἡμῶν ἡ ἐκεῖ περὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα ἐμφάνισις τρυφερᾶς κορασίδος, μικροῦ γαλανοφθάλμου καὶ ξανθοκόσμου ἀγγέλου, προπονουμένου ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς μητρός του εἰς τὴν ὑψηλὴν μυσταγωγίαν τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης καὶ ἐπιζητοῦντος μὲ χαριτωμένην ἀφέλειαν τρόπων καὶ διὰ τῆς ἀκαταμαχήτου γοητείας τῶν μάγων ὀφθαλμῶν της τὸν ὀβολὸν τοῦ διαβάτου διὰ τὰ *δυστυχισμένα τὰ ὀρφανά.*

Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἡ ἐμφάνισις αὕτη ἤσκησεν ἐπὶ τοῦ πνεύματός μας τὴν ἰσχυροτέραν γοητείαν, διότι δοξάζομεν ὅτι, μόνον ὁ ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ἐνστερνιζόμενος τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, δύναται νὰ κατανοήσῃ τὴν μεγάλην καὶ ὑψηλὴν κοινωνικὴν ἀρετὴν τῆς γενικῆς ἀλληλεγγύης, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ἰσχυρότερον τῆς κοινωνίας θεμέλιον.

Τὸ ἀτμόπλοιον «Ἐμμανουὴλ»

Μετὰ τετράμηνον ἐπισκευὴν τῆς τε μηχανῆς καὶ τοῦ καταστρώματος ἐκτελεσθεῖσαν ἐν τῷ ἐνταῦθα τελειωτάτῳ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἐργοστασίῳ «Νεώριον καὶ Μηχανουργεῖα Σύρου» ἀπέπλευσε χθὲς διὰ Πειραιᾶ πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὑφάλων εἰς τὰς ἐκεῖ πλωτὰς δεξαμενὰς τὸ φορτηγὸν ἀτμόπλοιον «Ἐμμανουὴλ» τῶν ἐνταῦθα πλοιοκτητῶν κ. κ. Ἐμμανουὴλ καὶ Ἀντωνίου Κ. Τσιροπινᾶ, ἐκεῖθεν δὲ θὰ ἐπαναλάβῃ τοὺς μεγάλους ἀνὰ τοὺς ὠκεανοὺς πλοῦς του.

Βάπτισις

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἡ βαπτισις τοῦ χαριτωμένου θυγατρίου τοῦ φαρμακοποιοῦ κ. Νικολάου Ε. Βούλγαρη ὑπὸ τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ δούσης αὐτῷ τὸ ὄνομα Βασιλική. Εἴς τε τὴν ἀνάδοχον καὶ τοὺς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοῖς ζήσῃ.

Τὸ θρησκευτικὸν κήρυγμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως παρόντων τοῦ τε Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀθανασίου ὡμίλησε λίαν ἐπιτυχῶς ὁ ἐλλόγιμος ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀλέξανδρος Ἀναργύρου «περὶ τῆς κακοδαιμονίας τῶν χριστιανῶν μὴ ὄντων κατηρτισμένων θρησκευτικῶς».

Ὁ κ. Ἀλ. Πάρρης

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι οἱ ἐν Πειραιεῖ βαμβακέμποροι κ. κ. Μ. καὶ Α. Κουδελᾶς ἀνέθεσαν τὴν ἀντιπροσωπείαν αὐτῶν ἐν Σύρῳ εἰς τὸν ἔμπορον κ. Ἀλ. Πάρρην. Ὁ ἐμπορικὸς οἶκος Κουδελᾶ εἰς τὸ εἶδος τοῦ βάμβακος κατέχει ἐν Ἑλλάδι τὴν πρώτην θέσιν, ἡ δὲ ἐκλογὴ τοῦ κ. Πάρρη θεωρεῖται πλέον ἢ ἐπιτυχής.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἀνεχώρησε τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς ἐπανακάμπτων εἰς Ἀθήνας ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος. Τὴν Α. Π. συνώδευσαν μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπός μας κ. Ἀθανάσιος, αἱ ἀρχαὶ, ἅπας ὁ κλῆρος καὶ πλῆθος κόσμου.

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ συμπαθὴς συμπολίτης κ. Ἐμμανουὴλ Κ. Τσιρσπινᾶς, ἐφοπλιστὴς καὶ Α'. Δημαρχικὸς Πάρεδρος.

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας λόγῳ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ὁ Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Ἐμμανουὴλ Λαδόπουλος.

— Ἐτελέσθησαν προχθὲς οἱ γάμοι τοῦ καλοῦ συμπολίτου μας κ. Παναγιώτου Μάγκου ζαχαροπλάστου, μετὰ τῆς κυρίας Μαρίας Π. Ρούσσου. Τοῖς νεονύμφοις συγχαίροντες εὐχόμεθα τὸν βίον εὐδαίμονα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (8ην Μαΐου) τελοῦντες ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἀρχιερατικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν Συζύγου, Μητρὸς, Θυγατρὸς, Ἀδελφῆς καὶ Θείας

ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ Π. ΒΑΡΔΑΚΑ

Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους συμπολίτας ὅπως εὐαρεστούμενοι παραστῶσιν εἰς τὸν ῥηθέντα Ναὸν καὶ ἑνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τῶν ἡμετέρων.

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 5 Μαΐου 1916.

Ὁ Σύζυγος — **Παντελῆς Κ. Βαρδάκας**

Τὰ Τέκνα — **Νικόλαος**, **Θέκλα**

Οἱ Γονεῖς

Γεώργιος Κοντζιᾶς

Τιμοξένη Κοντζια

Οἱ Ἀδελφοὶ

Ἑλένη Κ. Σκαμπαβία

Κωνσταντῖνος Κ. Βαρδάκας

Ἐμμανουὴλ Κ. Βαρδάκας

Ἰωάννης Κ. Βαρδάκας

Οἱ Ἀνεψιοὶ

ΕΚΟΜΙΣΘΗΣΑΝ

Πούδρες διὰ μελαγχρινὲς καὶ διὰ λευκὲς

Κτένια καὶ Διαλιστῆρες Γυναικῶν

Πορτομονέδες Ἀνδρῶν καὶ Γυναικῶν

καὶ Κολώνια ἀρωματική

Εἰς τὸ Μυροπωλεῖον

Ι. Α. ΓΡΥΜΑΝΗ ἐν Σύρῳ.

Μαθητὴς ἀριστοῦχος τοῦ Γυμνασίου ἔχων ἀρίστας συστάσεις ἐκ μέρους τῶν γονέων τῶν προσλαβόντων αὐτὸν ὡς παιδαγωγὸν τῶν τέκνων των, ἀναλαμβάνει παραδόσεις εἰς μαθητὰς Γυμνασίων Ἑλληνικῶν ἢ Δημοτικῶν σχολείων. Ὁμοίως ἀναλαμβάνει ἐν ἐντίμῳ οἰκογενείᾳ τὴν παιδαγωγικὴν ἐξάσκησιν ἀντὶ μετριωτάτης ἀμοιβῆς.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν

ΓΑΕΤΑΝΟΣ Ι. ΤΣΕΡΤΙΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κλινικῇ του κειμένῃ παραωλεύρως τῆς μεγάλης οἰκίας Βαφιαδάκη οἰκία κ. Σίμου.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΑΥΛΩΣΕΙΣ

Τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐν Λονδίνῳ (Bank of Athens 22 Fenchurch Street London e. c.) ἔχει εἰδικὸν καὶ τελείως κατηρτισμένον Ναυτιλιακὸν Τμῆμα λειτουργοῦν ἀπὸ δωδεκαετίας καὶ ἀναλαμβάνον τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ προμηθείᾳ:

1. *Ἀσφαλειῶν ἐπὶ ἀτμοπλοίων, ἐμπορευμάτων, χρεωγράφων κ.τ.λ.*
2. *Ναυλώσεις ἀτμοπλοίων διὰ λογαριασμὸν τῶν πλοιοκτητῶν ἢ φορτωτῶν.*
3. *Πωλήσεις καὶ ἀγορὰς ἀτμοπλοίων.*
4. *Εἰσπράξεις ἀβαριῶν, καὶ ἐν γένει παντὸς εἴδους ναυτιλιακὴν ἢ ἀσφαλιστικὴν ἐργασίαν.*

Οἱ πελάται δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ ἐν λόγῳ Ὑποκατάστημα εἴτε μέσον τοῦ παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις Γενικῇ Διευθύνσει τῆς Τραπέζης Ναυτιλιακοῦ Τμήματος, εἴτε μέσον οἱουδήποτε ἄλλου Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης.

ΜΟΔΕΣ

ΑΓ. ΚΑΡΑΤΖΑ

MODES

Ἡ Κυρία Ἀγγελικὴ Π. Καρατζᾶ εἰδοποιεῖ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν της, ὅτι παρέλαβεν ὁλόκληρον τὴν συλλογὴν ὑλικῶν Γυναικείων Πίλων καὶ πλεῖστα Μοδέλα δέχεται δὲ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9—12 καὶ 3—8 εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Νικόλαον Ἐργαστήριόν της.

Ἐν τῇ παρὰ τὸν Ι. Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως εὐρυχώρῳ καὶ εὐηλίῳ οἰκίᾳ (κτῆμα Λεων. Ἰωάννου) ἐνοικιάζονται Δωμάτια εὐρύχωρα καὶ ἐπιπλωμένα καλῶς μετὰ τροφῆς καὶ ἄνευ τοιαύτης.

Περιποίησις καθαρῶς οἰκογενειακή.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

H. DEMETRIADES & Cº

68 GORDON STREET - GLASGOW (SCOTLAND)

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: DEMETRIADES GLASGOW

ΜΕΣΙΤΑΙ

Δι' ἀγοραπωλησίας, ναυλώσεις φορτηγῶν ἀτμοπλοίων, ταχυδρομικῶν, ἱστιοφόρων, ρυμουλκῶν, θαλαμηγῶν (yacht) καὶ ἀτμακάτων.

ΣΑΠΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ Ἐργοστάσιον ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΑΡΟΥΖΟΥ

κατασκευάζει

τὸν γνησιώτερον Κρητικὸν Σάπωνα.

Τὸ Κατάστημα προσφέρει 20,000 φράγκα ἀμοιβὴν εἰς ὄντινα ἀνακαλύψῃ νοθείαν ἢ οἱανδήποτε ἐπιβλαβῆ ὕλην εἰς τὰ Σαπώνια τὰ φέροντα τὴν σφραγῖδα τοῦ Καταστήματός μας.

Καθαρίζει χωρὶς νὰ καταστρέφει τὰ Ἐνδύματα.

Τὸ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Σανταρόζα Μέγα Καφενεῖον

"ΜΑΖΕΣΤΙΚ"

ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ῥέκτου συμπολίτου μας ἐπιχειρηματίου κ.

ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΙΡΗ

ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του.

"Ακρα περιποίησις καὶ καθαριότης. Ὑλικὰ ἄριστα.